

todistaja

TOUKO-KESÄKUU • MARCH-APRIL 2019 • No. 3 VOLUME 94

\$5.00 (HST
INCL.)
7.00 EURO

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

Hyvää isänpäivää kaikille!

Kolme polvea: Keijo Sakara poikansa Ken ja pojanpoikansa Michaelin kanssa

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten
helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu.
Ilmestyy 6 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal
Churches in Canada and in the United States of
America. Published 6 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä
välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the
writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Websivu/Webpage- www.todistaja.com

Päätoimittaja/Editor
Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager
Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer
Keijo Sakara

Oikoluku
Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajat
Eljas Rossi, Merja Tuohimaa, Leevi Myyrä

Toimituskunta
Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Raimo Hautala

Yhdyshenkilö Suomessa
REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:
\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA
Kanadassa ja USA:ssa:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$38.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$43.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$50.00

USA: US \$43.00
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$50.00

Suomesta:
Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske pankki
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
UUSI Tili No. **FI9180001470846016**
Vuosittainen 45 euroa.

Muista maista:
CAD \$50.00, US \$50.00 tai 45.00 euroa.

Huomio!

**Lähetätkää MAINOKSET Adobe Acrobat PDF
ja KUVAT: JPG or TIFF
ÄLÄ sijoita grafiikkaa
sähköpostiin tai WORD dokumenttiin**

\$4.50 (HST INCL.) 3.50 euroa
HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608
We acknowledge the financial support of
the Government of Canada, through the
Canada Periodical Fund of the Department of
Canadian Heritage.

Canada

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

**Juhlapäivää jota viete-
tään keväällä on nyt ta-
kanapäin – myöhäiset
onnittelut kaikille Äideil-
le! Takasivulla löydät
Krista Mäkelän kirjoituk-
sen äidistään.**

Tässä kuussa Pohjois-Ame-
rikassa juhlietaan isänpäi-
vää. Sinulla on mahdolli-
suus viedä aamiaisen isälle
vuoteeseen, laulun, kortin
ja halausten kera. Jos isäsi
tai isoisäsi asuu kaukana, muista lähettää kortti. Oikein
siunattua Isien Päivää omalle isällesi ja kaikille muil-
le isille! Sivulla 3 löydät Airi Tommisen kirjoituksen
muistoja isästä. Pitää lisätä tähän, että isä josta kerro-
taan on minun edesmennyt isoisäni.

Haluan kiittää kaikkia, jotka olette uusineet tilauk-
senne. Yhteyshenkilömme ovat tehneet hyvää työtä
jälleen. On tullut myös taloudellista tukea mikä on to-
della rohkaisut toimitusta ja tietenkin suureksi avuksi
toiminnalle. Kesä-aika on monesti vaikea taloudelli-
sesti katsoen. Tarvitsemme varoja jatkuvasti. Lehtityö
ei ota kesälomaa. Luotamme siihen että muistatte leh-
den taloutta. Sydämelliset kiitokset kaikille tästä hyvästä
yhteistyöstä!

Lähetätkää kirjoituksia ”Hetkiä elämästä” palstaan,
jossa voitte kertoa elämän varrella koettua. Muistakaa
lähettää myös kuva artikkelin mukana. Sen voi lähet-
tää joko postin- tai sähköpostin kautta. Sähköpostin
kautta lähetetyn kuvan pitäisi olla niin isona kuin mah-
dollista ja jpg. muodossa. Sinulla on varmaan jotakin
jaettavaa lukijoille, siis ota haasteeni vastaan –siis kynä
käteen ja kirjoittamaan! Kiitokseni kaikille, jotka olet-
te kirjoittaneet lehteen vuosien aikana. Nyt jään odot-
tamaan lisää kirjoituksia.

Kesäkonferenssi 1-4 elokuuta, Sault Ste. Mariessa
lähestyy nopeaa vauhtia. Lisää tietoja löydät takasivul-
ta. Teemana on: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua.”
Sault Ste. Marien seurakunta viettää myös 80-vuotis-
juhlaa konferenssin sunnuntai-tilaisuudessa; se on juh-
limisen aihe! Juhlapuhujana on Markku Vuorinen Suo-
mesta.

Kesä tulee tai on jo tullut joillakin paikkakunnilla.

Ihanaa! Se on vuodenaika josta pidän eniten, niin kuin
varmaan moni muukin. Tämä ihana vihreys ilahduttaa
joka vuosi: kotimme jokaisesta ikkunasta näkyy vain
vihreätä, sitä on suloista katsella.

Tämä viimeinen vuosi on ollut haasteellinen ter-
veydentilani vuoksi, ei kuitenkaan mitään vakavampaa!
Kiitos Herralle! Huomaan kyllä, että se on vaikuttanut
rukouselämäni; pitää myöntää että rukous on jäänyt
vähemmäksi. Pyhä Henki on viime päivinä muistutta-
nut minua rukouksen tärkeydestä. Monesti kun rukoi-
lemme tulee epäilyksiä, onko tämä ihan turhaa, kuu-
leeko Jumala rukoukseni? Vihollinen yrittää kaikella
tavalla estää rukouselämäämme sekä viettämästä aikaa
Sanan äärellä. Raamatussa, monessa kohdassa, kerro-
taan siitä miten Jeesus vietti aikaa rukouksessa. Hän
antoi meille tärkeän esimerkin. Jos se oli Jeesukselle
tärkeä asia, se on myös meille.

Rukous tarkoittaa, että myös kuuntelet mitä Isä-
si haluaa sinulle sanoa. Hän haluaa opettaa, ohjata ja
tuoda lohtua elämäsi tilanteisiin ja ongelmiin. Joskus
ei tarvitse sanoa kuin: ”Jeesus auta!” Tiedän että Hän
varmasti vastaa siihen rukoukseen. Tärkein rukous,
jonka voit rukoilla on tämä: ”Herra Jeesus, minä ym-
marran, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit
ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydäme-
ni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Her-
rakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta mi-
nua elämään Sinun tahtosi mukaan.” Jos et ole koskaan
rukoillut näillä sanoilla, nyt voit sen tehdä. Älä odota
huomista päivää, sitä ei ole luvattu meille.

Vaikka on kesä-aika, johon liittyy lomaa, juhlia,
reissuja ja retkiä, on edessä, älä unohda tätä tärkeätä
asiaa, viettää aikaa Taivaan Isäsi kanssa. Toivon tämän
lehden sisällön tulevan sinulle rohkaisuksi ja siunauk-
seksi. Tavataan sitten elokuussa. Siunattua ja turvallista
kesää kaikille lukijoille!

Outi

VIISAUDEN SANAN PALSTA

*Rukouksen on oltava avain päivään
ja lukko yön varalle.
- Alankomaalainen sananlasku -*

Kuljen muistojen polkua

Äidit, pienet lapset, vanhukset
Vietiin kuorma autoilla turvapaikkaan
Yöt nukuimme kirkon penkeillä
Kaupungin taloilla ja kouluissa
Lotat laittoivat lämmintä ruokaa pysähdyspaikoissa

Monta oli mutkaa matkassa
Vaan lopulta löysimme toisemme
Oi sitä riemua rajatonta, kun isä, sisko ja veli löytyi
Isä Taivaan valvoi matkaajaa
Antoi kodin suojan lämmön ja työn isälle

Vielä monien vuosien jälkeen
Kuljen usein unissa, muistoissani
Noita kotitänhuvia, unohtamattomia rakkaita
Muistan päivän työn ja aherruksen
Elopelloilla, puimatantereilla
Notkosta vedet kantaen, kasvit kastellen

Illan keveät juoksut järvelle uimaan
Kalaretket solisevan joen rantaan
Nuo metsän polut, mustikka notkoineen

Mansikkamaat mäen rinteellä, sienet lehtipuiden alla
Kotipihan, navetan, tallin

Leikkimökin jonka veljeni Eskon kanssa rakensimme
Metsästä lepät kaataen, kotiin vetäen
Puutarhan, omenapuut, marjapensaat
Suuret tuomet talon seinustalla
Sauna polun, kirpeät pyörinnät lumessa
saunan jälkeen

Kuljen muistojen polkua siellä
Matkan pitkän takaa suuressa Kanadassa
Isä Taivaan uskollinen olet ollut
Ohjannut pientä tyttöstä Karjalan

Mikä parhainta on
Olla omasi, tällä polulla turvallisella
Joka kerran vie taivaaseen
Ei sinne käy sota verinen, ei tuskat huolet paina
Ilo, rauha on ainainen, luona Jeesuksen, enkelten
Taivaan kodissa ihanassa

Terttu Sievänen

Pääkirjoitus

Vanhuus - mitä se on?

Päivät tulevat ja menevät. Vuodet kasaantuvat toistensa päälle. Yhtäkkiä huomaamme olevamme vanhoja, tai nopeasti kulkeutuvamme sinne päin. Eikä ainoastaan tämä karu toteamus iskeydy ajatuksiimme, mutta voi tapahtua niin, että monet läheiset omaisemme, ystävämme, tuttavamme ovat haihtuneet elämästämme, joko kuoleman kautta tai erinäisten muuttojen takia.

Olemme jääneet yksin; vanhuus on hiipinyt elämäämme. Mitäs nyt? Elämämmme aikana olemme kulkeneet läpi monien vaiheiden ja tapahtumien. Olemme kokeneet onnellisia huippuhetkiä sekä tunteiden syviä laaksoja. Nyt, kaikkien näiden rikkaiden vaiheiden jälkeen, meillä on edessämme se viimeinen suuri kokemus - kuolema.

Meidän on pakko ottaa huomioon tämä todellisuus. Kysy itseltäsi, kuinka minä suhtaudun elämäni vanhuuden päiviin ja vihdoinkin lopulliseen lähtöön tästä maailmasta. On ihmisiä, jotka eivät uskalla ajatella näitä asioita. He yrittävät täyttää elämänsä kaikenlaisella touhulla ja tapahtumilla, ettei tarvitsisi ajatella vanhuutta ja kuolemaa. Mutta tämä on turhaa pakenemista. Ellei Herra tule pian, meistä jokainen joutuu joku päivä kasvotusten näiden asioiden kanssa.

Ei vanhuuden tarvitse kuitenkaan olla pelottava asia. Se voi olla rikasta ja antoisaa - Herran seurassa. Tästä riippuu sinun suhteesi vanhuuteen.

Ollessani väliaikaisena työntekijänä Sault. Ste. Marien, Ont. Lifespring kirkon suomenkielisen väestön parissa, ja muihin suomalaisiin tutustuen kierrellessäni vierailuilla, (tammikuusta maaliskuuhun, 2019) tapasin monenlaisia vanhuksia. Jotkut olivat iloisia, toiveikkaita, tyytyväisiä olosuhteistaan tai terveydentilastaan huolimatta. Toiset olivat epävarmoja siitä, mitä edessäpäin on. Mikä tämän eron teki? Jeesuksen omakohtainen tuntemus!

Vanhukset, jotka olivat luovuttaneet elämänsä Jeesukselle, elivät toiveikkaina ja rauhallisina vaikeidenkin tilanteiden keskellä. Heillä oli selvä päämäärä – iankaikkinen kirkkaus Jeesuksen seurassa taivaan kodissa.

Raamattu puhuu vanhuudesta. Ps. 37:25: *"Olen ollut nuori ja olen vanhaksi tullut, mutta en ole nähnyt vanhurskasta hyljättynä enkä hänen lastensa kerjäävän leipää."* Kuinka meidän tulisi kohdata vanhuutemme päivät? Otetaan oppia Jumalan Sanasta.

Ps. 39:5-8: *Herra, opeta minua ajattelemaan lopuani, ja mikä minun päivieni mitta on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen. Katso, kämmenen leveydeksi sinä teit minun päiväni, ja minun elämäni on sinun edessäsi niinkuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin. Sela.*

Varjona vain ihminen vaelttaa, turhaan vain he touhuavat, kokoavat, eivätkä tiedä, kuka ne saa. Ja nyt, mitä

minä odotan, Herra? Sinuun minä panen toivoni."

Jos olet päässyt vanhuuden ikään, kiitä jokaisesta päivästäsi ja varmista, että vaelat lopun elämäsi Jeesuksen seurassa, luottaen Hänen verensä puhdistavaan ja parantavaan voimaan. Nykyinen elämä ja tulevaisuus Herran seurassa kannattaa.

Ef. 1:3-7: *"Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa, niin kuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkaudessa, edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa miehisuusion mukaan, sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan."* Tiedätkö sinä mitään parempaa?

Liisa A. Liedes

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Muistoja

Isänpäivän lähestyessä on mukava muistella tapahtumia, jotka muistuttavat omasta isästäni. Isäni Esko Laesharju syntyi Karjalassa Jaakki-man Metsämiklissä, 1911, sisarusparven viimeisenä, ainoana poikana.

Lapsuuskoti joen ja Laatokan läheisyydessä, oli kaunis puutarhoineen ja viljelysmaineen. Siellä ehdin muutaman kerran käydä sodan aikana. Isän äidistä, mummostani, minulle on jäänyt vain yksi pieni muisto, hänen istuessa yksin puutarhakeinussa, vakava ilme kasvoillaan. Hänen ei enää tarvinnut lähteä toiselle evakkomatkalle. Vuoden 1944 ensimmäisenä päivänä hän sai muuttaa parempaan maahan.

Erikoisesti on mieleeni jäänyt päivä kun kaikki kotona olevat talon nai-

set osallistuivat karjalanpiirakoiden tekoon isossa tuvassa, se oli talkootyötä, sitä oli hauska katsella. Niitä piirakoita sitten otettiin mukaan evääksi kun heinäpellolle lähdettiin. Erikoinen tapaus, joka teki viisivuotiaaseen tyttöön lähtemättömän vaikutuksen, oli kun kylmänä talvi-iltana minut istutettiin rekeen tätien kanssa ja ajoimme naapurikylän koululle hengelliseen tilaisuuteen. Koulu oli jotenkin heikosti valaistu, pommitusten pelosta. Luokkasali oli täynnä, tunnelma herkkä. Monen mielessä jo varmaan silloin aavistus kotiseudun menettämisestä.

Isän läsnäolo toi aina turvallisuudentunteen lapsille. Silloin kun vielä asuimme Karjalassa, isän ollessa sotatapalveluksessa, meillä oli hyvin ikävä isää. Juoksimme usein tienviereen odottamaan, milloin isä tulee lomalle. Muistan sitten istuneeni isän sylissä keittiössä, äidin hääräillessä hellan luona. Halusin tietää millaista siellä sodassa oli. Isä kertoi mitä nyt lapselle voi kertoa. Se oli jännittävää ja halusin tietää lisää. Muistan kuinka vanhem-

pani vaihtoivat siinä huvittuneen katseen.

Olin sitten jo oppikoulussa alaluokilla. Meiltä oli kolmenkilometrin matka linja-autolle, millä sitten jatkoin matkaa kaupunkiin kouluun. Aamulla, ennen kuutta piti jo lähteä. Sen matkan tein pyörällä (talvellakin), kävellen tai hiihtäen. Tavallisesti tein matkaa yksin, mutta sitten joinakin pakkas-aamuina, isä lähti minua saatamaan. Lähdimme suksilla oikeasemaan suoraan peltojen ja metsän poikki. Matka lyheni huomattavasti. Sitä en olisi voinut yksin tehdä. Mieleeni on jäänyt selvä kuva, kun isä hiihti edelläni, painava laukkuni selässään. Minulla oli jo helpompi hiihtää hänen jäljessään. Isän piti nopeasti hiihtää takaisin kotiin, koulunpito alkaisi pian.

Meillä oli hyvä, uskova, perheestään huolehtiva isä, joka myös opettajana otti huomioon oppilaansa ja koko kylän väen. Niin kuin isäni, niin myös meidän taivaallinen Isämme on kulkenut edellämme ja avannut meille tien, missä sitä ei vielä

Airi (3 v.) ja Esko-isä Helmikuu 1942

ollut. Hän on kantanut ja kantaa jatkuvasti niin pienet kuin suuremmatkin taakkamme, jos ne vain Hänelle luovutamme. Toivotan siunausta kaikille isille. Hyvää Isänpäivää!

Airi Tomminen

Karamelli kiehtoo

"Klonk," no mistä tuo ääni tulee? Silmäkulmasta näen että keittiön lattialla rullaa kiiltävä pääsiäismuna. Herkullinen pääsiäis suklaa.

Katselen ympärilläni että miten tuo makupala on osannut itsestään irtautua karamelli rasiasta. Kun käännyin ympäri, niin huomaan että poika myös tuijottaa suu auki, tuota menevää karamellia. Lapsenlapseni, kolmevuotias Vincent, seisoo kädet selän takana, pohtien miten ihmeessä tuo namu pääsi kourasta irti. Hän on yhtä yllättynyt kuin minä. Meidän silmät kohtaavat, hänen siniset, varovaisesti ylöspäin ja minun

vähän ihmettelevät, häneen päin. "Ei oteta karamellia ilman kysymättä lupaa," lausun lapselle. "Muista aina ensiksi kysyä lupaa," lisään varmuuden vuoksi. "Ok. Grandma", vastaa Vincent, aivan kuin tämä olisi jokapäiväinen juttu. Noudan suklaamunan lattialta, kuorin kiiltävän purppuranvärisen paperin ja ojennan herkun pojalle. Siinä hetkessä, kun rakkaus ja kiitollisuus loistavat lapsenlapseni kasvoilta kaappaan hänet syliini. En voi muuta kuin sydämeni pohjasta huokais- ta ylistyksen Taivaan Isän syliin, siitä että Hän on ollut pitkämielinen ja armollinen minua kohtaan. *"Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä"* (1 Joh. 4:19).

Mirjam Rand

Ihminen Jerikontiellä

Sannin palsta

Vastauksena lainoppineen kyselyyn kuka on minun lähimmäiseni, Jeesus kertoi tämän kertomuksen ryöstöstä ja pahoinpitelystä Jerikon tiellä (Luukas 10:25-37), yksi tositaipauksista joita satui sillä tiellä lähes päivittäin. Tie Jerusalemissa alas Jerikoon oli Jeesuksen aikana pelottava ja vaarallinen, turvaton. Matkaa kertyi 40 kilometrin verran.

Olen kuullut julistusta ettei tällaista ole koskaan tapahtunut. Kuitenkin historia kertoo miten keisari Pomperius hävitti rosvolaumat Jerikon ja Jerusalemin väliltä.

Kristitty kirjailija Hieronymus 400 luvulta jK, kertoo sitä tietä nimitetävään punaiseksi tieksi, veren vuodatuksen tähden. Roomalaiset rakensivat sen varsille majataloja matkustajien suojaksi. Sellaiseen turvapaikkaan vei samarialainen tämän puolikuolleiden hoitoa saamaan.

Tämä kertomus ei jää sinne vuosituhansien taakse, vaan on järkyttävää todellisuutta tänäkin päivänä. Ihmiskunnan tie on Jerikon tietä. Miljoonat pakolaiset, juuriltaan raastetut siellä vaeltavat etsien turvaa. Sotien, nälänhädän ja rotusorron uhrin, surmattujen ja pahoinpideltyjen omaiset itkevät. Les-

ket, orvot ja vanhukset huutavat korviemme kuultavaksi ja silmiemme katsottavaksi hätäänsä. Mitä me teemme tämän näyn edessä?

Tässä Jeesuksen kertomuksessa hätäänjoutunut ihminen on juutalainen ja lähimmäiseksi osoittautuva on samarialainen. Tämän samarialaisen, juutalaisten niin syvästi halveksiman sekarotuisen ja heidän mielestään vääräoppisen ihmisen, Jeesus asettaa tälle lainoppineelle esikuvaksi. Pappi ja leeviläinen edustavat tässä sitä hengellisyyttä, joka on vain mielipiteitä ja erilaisten opinkappaleiden totena pitämistä, mutta ei niiden soveltamista käytäntöön.

Meissä kaikissa on pappia ja levittaa, ohikulkevaa ihmistä. Kyllä me hyväksymme sellaisen rakkauden, joka säälii ja voivottelee lähimmäisen hätää ja maailman pahuutta; voi tuota kurjaa tuolla tienpuolella. Mutta ei kyllä tulla aasimme selästä alas, siitä omasta mukavuudesta, ja riennetä apuutarvitsevan luo auttamaan.

Toisten haavoja sitomaan rientävä ihminen on useinkin itse ollut lyöty ja pahoinpidelty. Ei ehkä ulkonaisesti, mutta sitä enemmän sisäisesti. Elämä on opettanut rakkautta ja laupeutta ja myötälämissen taitoa. Tätä nyt Jeesus tässä opetti lainoppineelle. Tätä laupiaan samarialaisen mielenlaatua ei opita

laulamalla tai lukemalla siitä, tai etsimällä liikuttavia tunnetiloja. Se saavutetaan, jos kaikessa hiljaisuudessa joka päivä koetamme tehdä rakkaudentekoja Herramme tähden. Ja kun Hän kerran mittaa tekojamme, ei niitä mitata itse teon suuruuden mukaan, vaan sen rakkauden määrän mukaan, joka oli sysäyksenä tekoomme.

Äiti Theresa sanoo: "Osoittaaksemme rakkautta Jumalaa ja lähimmäistämme kohtaan, meidän ei tarvitse tehdä suuria asioita - jotain pientä ja kaunista Jumalalle!" Sen saa aikaan rakkaus, joka teoissamme vaikuttaa. Kristus itse on esikuvamme ja opettajamme. Hän on syvemmin kuin kukaan muu kokenut ihmisenä olemisen ahdistuksen ja tuskan. Hän on ollut yksin sekä ulkonaisesti että sisäisesti. Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät. Hän tietää parhaiten mitä ihmisessä on ja voi siten osoittaa miten tulisi auttaa ja opettaa. Vain Kristus voi myös antaa levon ja rauhan sekä rohkeuden sille, jonka vuoro on olla auttamassa. Jerikon tie on pelottava, vieläkin. Itsensä alttiiksi antamista se merkitsee jos apuun riennät!

Sanni Särkkä

KOTITIELLÄ PALSTA

VUODEN AJAT

Me aina odotamme jotain. Ehkä vuodenajasta toiseen, keväästä talveen. Odotukseen liittyy aina toivoa paremmasta huomisesta. Jumala on salannut meiltä huomisen mutta antanut aseemme uskon ja toivon. Jumala on sielumme ankuri.

Missä vuodenajassa elät tällä hetkellä? Oletko talvessa vielä, rankassa, myrskyisessä, kylmässä ja lumisessa talvessa? Tuntuu ettei se lopu ollenkaan ja kuitenkin on toivo tulevasta keväästä. Kovan ja ankaran ajanjakson jälkeen on vain odotusta, milloin tummien pilvien lomasta tunkeutuu kirkas valo avuksemme. Ehkä tähän vuodenaikaan on mahtunut paljon asioita, jotka kuluttavat meitä. Olen tavannut paljon väsyneitä ja taakoitettuja kanssamatkaajia. Elämän muutokset, tragediat, menetykset ja sairaudet ovat vieneet energiamme. Mutta nämä ajanjakso eivät kestä ikuisesti, alkäämme kätkeäkö taivaan aarteita murheitten ja pelkojen alle.

Olemmeko siinä odotushuoneessa jossa Jeesus, Vapahtajamme on ovenaukaisijana. Siinä huoneessa on varmasti tungosta, jotkut eivät jaksa odottaa vaan lähtevät kipuineensa ja taakkoinensa uuteen päivään sulkien oven perässään. Kenen puoleen kääntyisimme ellei Hän olisi siellä? Kuka kuuntelisi meitä? Tilanne jossa olemme tällä hetkellä, ei ole ehkä paras, mutta Jumalan ihmeet toimivat siitä huolimatta. Odotus voi olla tuskallista mutta se lähentää meitä Vapahtajaamme. Siellä syntyy uutta ja siellä tapah-

tuu puhdistumista, nöyrytystä ja murtumista. Et koskaan lähde Jumalan odotushuoneesta samanlaisena kuin tulit sinne. Ei koskaan. Kun Pyhä Henki on läsnä, on aina kyse jostain yliluonnollisesta, muuttavasta voimasta.

Odotus vaihtuu uuteen vuodenaikaan mikä tulee voimalla ja murtaa pimeät taivaat, vedet kohisevat valtoimenaan, luonto herää ja puhkeaa ylistykseen ja sydämen jäähileet sulavat ja virtaavat vapaina. Taivaallinen, yliluonnollinen voima vie meitä eteenpäin. Janoinen saa juodakseen ja sytyttää meidät uudelleen voiteluun. Haluamme jakaa tätä ihmeellistä Jeesuksen antamaa ja lupaamaa pelastus- ja parantumissanomaa kaikille väsyneille ja sairastaville. Haluamme riemulla olla elämän mausteena ja Kristuksen leipänä odotushuoneessa olijoille ja odotukseen väsyneille, vierellä kulkijoina ja taistelijoina. Kohottakaamme kätemme ja ylistyksemme kohti ristiä, sieltä mistä elämä lähtee. Jeesus on elämä.

Psalmi 104:15: "Kiitä Herraa, minun sieluni, Herra, minun Jumalani, sinä olet ylen suuri: valkeus ja kirkkaus on sinun pukusi. Sinä verhoudut valoon niin kuin viittaaan, sinä levität taivaan niin kuin teltan; sinä rakennat salisi vetten päälle, teet pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulen siivillä. Sinä teet tuulet sanasi saattajaksi, palvelijoiksesi tulen liekit. Sinä asetit maan perustuksillensa, niin että se pysy horjumatta iankaikkisesti."

Merja

Nousta sain aamuun

Samuli Sirenin
Tervehdys Ystävälle

Nousta sain aamuun - äänite
on Samuli Sirenin viimeisin äänite jossa on erikoisen kaunista kuunneltavaa. Katselen tähtiin lupausten, Olen Kuullut on Kaupunki, Kuinka on sun sielus laita, Käännä katseesi Jeesukseen, ovat osa lauluista äänitteessä. Lisäksi on äänitteellä harvoin kuultavaa sahalla soittoa. Säestys: Seppo J. Järvinen

Tämä äänite lähetetään kaikille, jotka muistatte Todistaja-lehteä \$50.00 lahjoituksella.
Siunattuja hetkiä äänitteen äärellä!

**Raamattu kehottaa meitä puhumaan toinen toisillemme psalmeilla, kiitos-
virsillä ja hengellisillä lauluilla (Ef.
5:19). On eräs laulu, joka käännetty-
nä on jotenkin nain: "Ruusut kukkivat
uudelleen."**

Laulu kertoo kuinka me voimme huolel-
la hoitaa ruusuja, mutta voimme kokea
eräänä päivänä, että nekin kuolevat. Leh-
det voivat kuivettua ja pudota maahan.
Kaikesta hoidosta huolimatta, ja olosuh-
teiden takia, voimme menettää jotain
kallisarvoista.

Voi olla että nain on käynyt jollekin.
Olet epäonnistunut. Rakkaasi on siirty-
nyt iäisyyteen tai olet menettänyt mah-
dollisuuden tai avioliittosi on epäon-
nistunut. Silloin voit muistaa Saaronin
ruusua, joka haavoitettiin ja häväistiin
meidän tähtemme. Mutta Hän, joka on
luonut ruusun, voi antaa sille uudestaan
elämän. Ristin jälkeen Jeesus nousi kuol-
leista, ja siksi meille voi syttyä toivon ki-
pinä - ruusut kukkivat uudelleen.

Omalla kohdallani olen kokenut,
kuinka Herra on johtanut uusille vesille.
Hän on avannut hedelmällisen työn isra-
elilaisten parissa. Löysimme surun laak-
son, jossa kipeästi tarvitaan Herran rak-
kauden kosketusta. Monet heistä kärsivät
toisen maailman sodan hirvittävästä kau-

huista. Vain avattu rakkauden lähde voi
tuoda heille terveyden. Elämme aikaa,
jolloin "Herra parantaa ne, joilla on sär-
jetty sydän, ja sitoo heidän haavansa" (Ps.
147:2-3).

Usein juutalaiset ystävät aterioivat
meillä ja tutkimme yhdessä suomen-
kielistä ja englanninkielistä Raamat-
tua, katsomme mitä Sana sanoo. He et-
sivät elämän vettä, jota Herran armosta
saamme jakaa heille, että he saisivat mitä
he kaipaavat. Tärkeää on, että he koke-
vat olevansa hyväksytyjä sellaisina kuin
ovat. Vaikka on eri kulttuurista kysymys,
he saavat kokea syvää rakkautta, jota
Herra on meille antanut heitä kohtaan.

Usein rukoilemme särkyneen kans-
sa, ja yhdessä rukoilemme heille lohdu-
tusta niin kuin Raamattu sanoo: "Loh-
duttakaa, lohduttakaa minun kansaani."
Uskon, että viime aikoina on Herra eri-
koisesti vaikuttamassa siunauksiaan
omaisuuskansalleen. Me voimme olla
mukana ja mennä minne virta vie. Tai
voimme jäädä syrjään erämaahan.

Meistä riippuu, haluammeko lähteä
valloittamaan Kaananin maata. Raama-
tun aikoina eivät kaikki Siinaissa olleet
samaa mieltä, ja me tiedämme miten
heille kävi. Herra vielä kutsuu Joosuoita
ja Kaalebbeja lähtemään. Hänen voimas-
saan eteenpäin "hyvään ja tilavaan maa-

han, joka vuotaa maitoa ja mettä..." (2
Moos. 3:8).

Oma kansamme on rakas, mutta
kaikki saavat takaisin sen siunauksen,
jolla he siunaavat Israelia. Raamattu vie-
lä kertoo niille jotka kuulevat, että "juu-
talaisille ensin." Jos suomalaiset avaavat
sydämensä ja ovensa Israelin kadonneille
lampaille, he voivat vielä tässä pimeässä
ajassa nähdä, kuinka voimakkaasti Israe-
lin Jumala toimii.

Siellä on niitä, jotka kokevat että ovat
sairaana tai syrjään heitettynä niin kuin
junavaunu, pois raiteilta, suremassa men-
neisyyttä. Elon Herra tarvitsee sinua.
Hän haluaa sinun tietävän, että ruusut
kukkivat uudestaan.

On uusia ovia edessäsi. Uusia siuna-
uksen virtoja, joihin voit uppoutua. Vai-
keinta on päästä irti menneisyydestä,
mutta jos sen teet, voit nousta uuteen aa-
muun. Ei kannata surra, mitä olisi voi-
nut olla. Ruusun luoja voi antaa uuden
elämän tarkoituksen. Ja sitten voit tehdä
Luukkaan evan-

keliumin mu-
kaan: "Ja kun
sinä kerran pa-
lajat, niin vah-
vista veljiäsi"
(Luuk.22:32).
Kerro, että Her-
ra vain tietää
miten ja milloin,
mutta ruusut
kukkivat uudel-
leen.

Kirsi Korte

*"Uudestaan! Odota ja katso! Älä
sure, mikä olisi voinut olla. Herra
vain tietää miten ja milloin, mutta
ruusut kukkivat uudelleen."*

nastukseksi, että iankaikkisen elämän
perisit. Laulun sanat sanoo: "Miksi
viivyt sä polul maailman?"

Lue Raamattua. Sana tuli lihaksi.
Tartu Sanaan, varmistu Sanassa. Syö
Sanaa. Sana Jeesus, se on Hän ja Hä-
nen nimensä. Jos hylkää Sanan tai
Sana on sinulle vieras - olet hyljännyt
armonantajasi, ja ylenkatsonut pelas-
tuksen lahjan ja sulkenut itse taivaan
portin, itse itseltäsi.

Oletko koskaan kuullut: "Se port-
ti on ahdas ja tie kaita, joka vie elä-
mään, ja harvat ovat ne, jotka sen
löytävät." Mutta Sana sanoo myös:
"Anokaa, niin teille annetaan. Etsikää,
niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille
avataan. Sillä jokainen anova saa, etsi-
vä löytää ja kolkuttavalle avataan."

Pelastajasi odottaa sinua. Huuda
avuksi Hänen nimeänsä, Hän kuulee
ja sinä pelastut. Hyvää taivasmatkaa
sinulle!

Kerttu Waselius

Tartu kiinni iankaikkseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan
lyhyesti Jumalan pelastus-
suunnitelma ja neuvotaan,
kuinka tullaan Jumalan
lapsiksi.

**1. Jokainen ihminen on
syntinen.** "Sillä kaikki
ovat syntiä tehneet, ja ovat
Jumalan kirkkautta vailla"
(Room. 3:23). Synti hukut-
taa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.
"Sillä niin on Jumala maa-
ilmaa rakastanut, että hän
antoi ainokaisen Poikansa,
ettei yksikään, joka häneen
uskoo, hukkuisi, vaan hä-
nellä olisi iankaikkinen elä-
mä" (Joh. 3:16).

**3. Jeesus on ainoa pelas-
taja.** "Eikä ole pelastusta
yhdessäkään toisessa, sillä
ei ole taivaan alla muuta ni-
meä annettu, jossa meidän
pitäisi pelastuman" (Apt.
4:12).

**4. Sinun tulee katua syn-
tejäsi,** pyytää anteeksi-
antoa ja uskoa Jeesuksen
sovitustyöhön ristillä ja
henkilökohtaisesti vastaan-
ottaa Jeesus Kristus Her-
rakesi ja Vapahtajaksesi.
Kun otat Jeesuksen vas-
taan, sinusta tulee Jumalan
lapsi. "Mutta kaikille, jotka
ottivat hänet vastaan, hän
antoi voiman tulla Jumalan
lapsiksi, niille, jotka usko-
vat hänen nimeensä" (Joh.
1:12). Tätä kutsutaan uu-
destisyntymiseksi. "...joka
ei uudestisyntynyt ylhäältä, se
ei voi nähdä Jumalan valta-
kuntaa" (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmär-
rän, että olen syntinen, ja
uskon, että Sinä kuolit ris-
tillä minunkin puolestani.
Haluan nyt avata sydämeni
oven ja ottaa Sinut vastaan
Vapahtajakseni ja Herrak-
seni. Hallitse Sinä kaikkea
tästä lähtien ja auta minua
elämään Sinun tahtosi mu-
kaan.

**Jos olet rukoillut tuon
rukouksen todella vilpit-
tömästi, sinä olet nyt Ju-
malan lapsi, pelastettu ja
matkalla iankaikkiseen
elämään.**

Prinsessa Taivaallinen

*Oi, tiedätkö arvosi oikein,
Prinsessa Taivaallinen?
Sinun Isäs, joka on Taivaassa,
on Kuningas kuninkaitten.*

*Sinut suureen arvoon Hän nosti.
Älä halveksi itseäsi.
Vaikka vielä taistelet lihassa
ja olet väsynyt matkallas.*

*Kun matkasi täällä päättyy,
sinä Jumalan ihminen,
saat muuttaa katoamattomuuteen,
uuden aamun kirkkauteen.*

*Uutena kävelet
kukkatarhassa Jumalan,
et enää ole vanha ja sairas.
Silloin ihana kruunu voittajan
painetaan sun päähäs.*

Anna-Liisa Kuivalainen

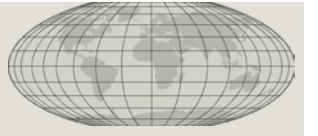
Tartu kiinni

**Golgatan työn tähden olet armah-
dettu. Uskon tiellä on varmuus ei
epävarmuus. "SE ON TÄYTETTY."
On paljon niitä jotka odottavat.
Ei vielä, tahtoisin minäkin tulla us-
koon - ei vielä. Kyllä minäkin toi-
von, että pääsen taivaaseen, mutta
en ole varma. Eiköhän se varmuus
ole ylpeyttä?**

Kuolema ei ole tiedottomuuden tila,
vaan tajullinen olotila. Näin oli Las-
ruksella Abrahamin helmassa ja näin
oli rikkaalla miehellä tuskien odotus-
huoneessa. Se olotila ja uskon puu-
te jatkuu samanlaisena kuin eläessä.
Tuonelan vaivoissa voi moni muistaa
olleensa kutsuttu monestikin elämän-
sä aikana. - No, kyllä sen ehtii. - Elän
täysillä nyt, ja sitten mietin kun tul-
laan vanhuuteen.

Tämä päivä on pelastuksen päivä.
Niin on Jumala sinua rakastanut, että
antoi ainoan Poikansa sinunkin lu-

Lähetystyön Viesti

Kirouksesta siunaukseksi: vammaiset lapset pääsevät kouluun Kongossa

Neljätoistavuotiaan vammaisen pojan Murulan isä on kokenut, mitä merkitsee, kun perheeseen syntyy vammaisen lapsi Kongon demokraattisessa tasavallassa: –Murula syntyi vammaisena eikä hän opinut kunnolla liikkumaan. Monet naapureistamme halveksivat minua ja pilkkasivat: ”Mistä sinä hänet olet hankkinut.” Olen vain hiljaa. Kiitän Jumalaa tästä lapsesta. Hän on minulle lahja Jumalalta.

Kongossa epätavallisen suuri osa lapsista on vammaisia myös vuosikymmeniä jatkuneen sisällissodan seurauksena. Jokaista sodassa kuollutta lasta kohden jopa kolme vammautuu pysyvästi konfliktialueilla. He eivät useinkaan pääse kouluun. (<https://www.disabled-world.com/disability/statistics/>)

Apuvälineitä ei ole saatavilla, ja ihmisten asenteet ovat syrjiviä vammaisia ihmisiä kohtaan. Kongossa kuten monessa Afrikan maassa vammaista lasta piderään usein kirouksena. Osa vammaisista kohtaa taikauskoa, joka voi merkitä heille jopa hengenvaaraan joutumista.

Erilaisuus koulussa hyödyttää kaikkia

Fida ja kirkkokumppani CEPAC tekevät pitkäjänteistä työtä vammaisten lasten oikeuksien toteutumiseksi Kongossa. Tavoitteena on saada vammaiset lapset integroitua opetukseen 31 peruskoulussa maan itäosassa Pohjois-Kivun alueella.

–Toisten kunnioittaminen ja ymmärtäminen lisääntyy, kun samassa luokassa on erilaisista taustoista tulevia ja erilaiset kyvyt omaavia oppilaita, kertoo Fidan Kongon maakoordinaattori Welongo Faizi.

Joskus silkkä tietämättömyys voi estää vammaisten lasten koulunkäynnin. Kun Fida käynnisti kouluhank-

keensa, kartoitetuissa kouluissa vain noin 70 vammaista lasta osallistui opetukseen. Vanhempien, opettajien ja yhteisöjen tietoisuuden lisääntyä luku moninkertaistui jo ensimmäisen vuoden aikana.

Vaikka Kongossa vallitsee epävarmuus ja konflikti jatkuu, näemme toivonpilkahduksia. Yksikin koulutien alkuun päässyt lapsi on tulevaisuuden siemen.

Eväät elämään -kohde 2019: Kuusi faktaa Kongon koulutyöstä

- Kehitysyhteistyöhanke toimii Kongon demokraattisessa tasavallassa

Pohjois-Kivun ja Goman kaupungin alueella

- Kouluja on mukana 31, joista 22 on alakouluja ja 9 yläkoulua
- Kumppani on Kongon heluntaikirkko CEPAC
- Hanke on jo ylittänyt tavoitteensa vuosille 2018-21 mahdollistaa 240 vammaisen lapsen koulunkäynti
- Tietoisuus vammaisten lasten oikeuksista lisääntyy paikallistasolla
- Esimerkiksi Bukavussa on käynnistetty päiväkotitoimintaa vammaisille lapsille

Rauhannobelisti 2018 kongolainen lääkäri Denis Mukwege toimii kampanjan suojelijana. Lisätietoa: www.evaatelamaan.fi.

Teksti ja kuvat: Hannu Happonen

Lahjoitukset:

Seurakunnan kautta (Merkitse mihin lahja on tarkoitettu). Canada: Fida International (Canada) P.O. BOX 14006 Abbotsford, BC V2T 0B4, Canada <https://gcfcanada.com/Fida-International>

USA: Fida International, Friends of the Great Commission, PO Box 8000 PMB 215, Sumas, WA 98295-8000 <https://friendsgc.com/fida-international>

JERUSALEMIN
KANSAINVÄLINEN
KRISTILLINEN
SUURLÄHETYSTÖ

Rukousystävä!

Kiitos, että rukoilit huhtikuussa Israelin vaalien puolesta. Benjamin Netanjahu jatkaa pääministerinä, voitettuaan Benny Gantzin vain pienellä erolla.

Nyt on hyvä aika jälleen muistuttaa itseämme, että Jumala hallitsee edelleen meidän asioitamme ja asettaa valtaan ne, jotka Hän on valinnut täyttämään tahtonsa. Daniel 2:21 julistaa: ”Hän muuttaa ajat ja hetket, hän syökee kuninkaat vallasta ja korottaa kuninkaat valtaan, hän antaa viisaalle viisauden ja taidollisille ymmärryksen.” Pidetään tämä asia mielessämme, kun rukoilemme, että Jumala johdattaa Netanjahua muodostamaan hallituksen, joka johtaa Israelia viisaasti ja pystyy ymmärtämään tätä aikaa, jossa elämme.

Toukokuussa, Israelissa vietetään monia tärkeitä päiviä, jotka on omistettu sekä muistamaan menneitä että juhlimaan sitä, mitä Jumala on tehnyt Israelin hyväksi. Toukokuun 2. päivänä Israe-

lin kansa suree ja muistelee niitä kuutta miljoonaa juutalaista, jotka kuolivat holokaustissa. Toukokuun 8. päivä muistellaan kaatuneita sotilaita, jotka ovat uhranneet oman elämänsä maansa puolesta. Myöhemmin tuona samana päivänä, kun aurinko laskee, alkaa suuri juhlinta Israelin itsenäisyyden kunniaksi, koska 2 000 vuoden ajan Israelin kansa oli hajallaan kansojen seassa.

Mitä meidän pitäisi rukoilla tässä kuussa? Ensinnäkin meidän pitäisi rukoilla ikääntyvien holokaustivanhusten puolesta, jotka elävät viimeisiä päiviään. Rukoile, että Jumala parantaisi heidän sydäntensä haavat, kuten Psalmissa 34:19 sanotaan: ”Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.”

Toiseksi, rukoile niiden perheiden puolesta, jotka ovat menettäneet perheenjäseniään maanpuolustuksessa tai terrorismin vuoksi. Rukoile, että noilla perheillä olisi voimaa jatkaa elämää ilman rakkaitaan. Psalmi 29:11 sanoo: ”Herra antaa kan-

sallensa väkevyyden, Herra siunaa kansaansa rauhalli-
la.”

Kolmanneksi, kiitetään ja iloitaan siitä, että ennalleen asetettu itsenäinen Israel on todistus Jumalan uskollisuudesta, ja että Hän täyttää jokaisen sanan, jonka Hän on puhunut. Hesekiel 37:21 kertoo tarkasti siitä, mitä Jumala parhaillaan tekee tuodesaan juutalaisen kansan takaisin muinaiseen kotimaahansa Eretz Israeliin: ”Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä otan israelilaiset pois pakanakansojen keskuudesta, minne vain he ovat kulkeutuneet, kokoon heidät joka taholta ja tuon heidät omaan maahansa.”

Kiitos, että rukoilet yhdessä meidän kanssamme. Rauhaa Jerusalemissa!

David van der Walt
ICEJ:n talousjohtaja

Vapaaksi vainon keskeltä

Pohjois-Koreasta loikannut kristitty vieraili Suomessa huhtikuussa Marttyyrien Ääni – lähetysjärjestön kutsumana. Rouva Byunin seurassa oli Etelä-Koreassa toimiva lähetystyöntekijä Erick Foley puolisonsa Hyun Sook Foley'n kanssa. Rouva Byunin todistus kertoo hänen kotimaansa elämästä karulla tavalla.

Rouva Byunin isoisä uskoi Jeesukseen japanilaismiehityksen ajasta saakka. – Isäni oli saanut enemmän vaikutteita konfutselaisuudesta, kommunismista ja

nistin hänet vain äänestä ja silmistä. Hän kertoi, että vankilassa oli paljon kristittyjä. Hänen lähellään oli noin 150 kristittyä. Isäni kertoi hämmästyneensä siitä, että vankilassa oli niin paljon ihmisiä, jotka vaaransivat henkensä siksi, että uskoivat Jeesukseen. Isäni pidätettiin isoisäni takia. Isäni vapautettiin vankilasta, koska hän ei uskonut Jeesukseen. Isä kertoi, että puolet vangeista, noin 70 vapautettiin samanaikaisesti hänen kanssaan. Vangit pyysivät vapautusta ja kertoivat, että he olivat ainoastaan ”kuulleet Jeesuksesta” eivätkä häneen uskoneet.

Hän järjesti koko perheellemme matkan Etelä-Koreaan. Hänen avullaan saimme matkustaa turvallisesti eikä meidän tarvinnut maksaa rahaa välittäjälle.

Etelä-Koreassa Byun havahtui siihen, että hän ei etsinyt Jumalaa samalla tavalla kuin aikaisemmin. – Tyydyin aluksi sunnuntaikristityn elämään. Ilmoittauduin kuitenkin Marttyyrien Ääni – järjestön Raamattukouluun. Tein töitä arkipäivisin, mutta viikonloput olin Raamattukoulussa. Muutaman kuukauden kuluttua havahduin siihen, että elämästäni puuttuu jotain. Rukoilin: ”Jumala, olet luonut taivaan ja maan. Muuta minut”. Varsin nopeasti uskonelämäni muuttui eläväksi ja tuoreeksi. Osallistuin lähetystyöntekijäkoulutukseen ja tein lyhyen matkan Venäjälle. Siellä tapasin pohjoiskorealaisen, joka oli lähetetty sinne 10 vuotta aikaisemmin. Valmistin hänelle ruokaa ja hän sanoi: ”On kulunut kohta kymmenen vuotta, kun viimeksi söin korealaista ruokaa.”

Halu auttaa

Byun kertoo, että hän näki pohjoiskorealaisessa itsensä ajalta jolloin hän vielä oli Pohjois-Koreassa. – Ymmärsin hänen hengellisen tilansa. Hänen sielunsa oli kovettunut, kuivunut ja itsepäinen. Hänellä ei ole paikkaa mihin hän menee. Hänestä täytyy pitää huolta. Ymmärsin, että Jumala kutsuu minua lähetystyöhön. En tiedä mihin Jumala johdattaa minua, mutta olen valmis tottelemaan.. Haluan kertoa kaikille Jumalan suuresta rakkaudesta.

Eero Ketola

Kuva: Eero Ketola

Eteläkorealainen lähetystyöntekijä Hyun Sook Foley ja pohjoiskorealainen rouva Byun.

maailmallisista arvoista. Isoisälläni oli tapana siunata ateriat. Silloin isäni vastusteli ja lausui: ”Ihmiset matkustavat nykyään kuuhun. Miksi pitäisi välittää Jumalasta?” Isoisäni oli silloin noin 80-vuotias. En tiennyt mitään kristinuskosta.

Byunin talossa oli iso huone, jossa kaikki perheenjäsenet asuivat yhdessä. – Usein heräsin keskelä yötä ja silloin näin isoisäni kuun valossa rukoilemassa lattialla. Olin nuori ja ajattelin, että vanhoilla ihmisillä on varmaan tapa nukkua tuolla tavalla tai sitten isoisäni on vanhuuden höperö. Toisinaan äitini isä vieraili luonamme. Silloin molemmat isoisät keskustelivat yhdessä Raamatusta. Kuuntelin heidän puheitaan ja pidin niitä outoina. Ajattelin, että he ovat vanhoja ja siksi puhuvat noin.

Tarkastajat tulevat

Kuusi viranomaista teki tarkastuskäynnin Byunin kotiin. – En tiennyt mitä he etsivät. Ajattelin, että talossamme on kätkeytyä aseita tai pommi. Hie-man myöhemmin minulle selvisi, että he etsivät Raamattua; he eivät kuitenkaan löytäneet Raamattua. He olivat turhautuneen oloisia ja veivät pois isäni, mutta jättivät isoisäni rauhaan. Miehet kuusitelivat vanhempiani. Heidät pakotettiin polvilleen maahan. Kukaan ei ymmärtänyt miksi heitä kuususteltiin ja mitä oikein oli tapahtumassa. Järkytyin näkemästäni.

Byun kertoo, että kuuden kuukauden kuluttua hänen isänsä palasi laihtuneena ja sairaana. – Tun-

Toiset vangeista säilyttivät uskonsa ja heidät vietiin todennäköisesti telotettavaksi. Isäni ajatteli, että Jumala on kuollut. Vangitsemisen jälkeen hänen uskonsa alkoi kuitenkin versoa. Meidät karkotettiin kodistamme ja pakotettiin muuttamaan vuoristo-

Pakoyritys

Vuonna 1977 Byunin perhe yritti paeta Pohjois-Koreasta, mutta heidät saatiin kiinni. Tuomio oli kuusi kuukautta vankilaan. – Vankilassa oli hirvittävät olosuhteet. Vankilan ulkopuolella miljoonat ihmiset olivat vaarassa kuolla nälkään; vankilan sisällä kuoliin. Aviomieheni kuoli ja naapurimme 32-vuotias, nuori äiti. Vapautumiseni jälkeen en pystynyt puhumaan enkä kävelemään. Hiljalleen vointini parani ja sain uuden mahdollisuuden karata

Pohjois-Koreasta

Vuonna 1999 perhe onnistui ylittämään Pohjois-Korean rajajoen. – Kiinassa perheemme yhdistyi ja löysin vanhimman poikani. Löysin seurakunnan jonka jäsenet tukivat minua. Sain kokemuksen, että Jeesus pitää minusta kiinni ja veti minua lähemmäs itseään. Jumalan läsnäolo ympäröi minut. Kiitän siitä, että Jeesus edelleen pitää minua kädestä.

Kiinan turvallisuuspoliisit pidättivät Byun vanhimman pojan hänen ollessaan matkalla junassa. – Myöhemmin kuulin, että poikani oli huolissaan siitä, että murehtisin liikaa kuullessani, että hänet on lähetetty takaisin Pohjois-Koreaan.

Kiinasta Etelä-Koreaan

Byunin perhe tapasi muutaman vuoden päästä eteläkorealaisen kristityn joka tuli Australiasta. –

Kirjaa voi tilata osoitteesta:

Thunder Bay Saalem Seurakunta

21 Walker St. Thunder Bay, ON P7B 1L1

807.767.6938 e-mail - office@saalem.com

Hinta: \$25.00 plus postikulut

(\$10.00 menee Todistaja-lehden hyväksi)

Beninin suutari

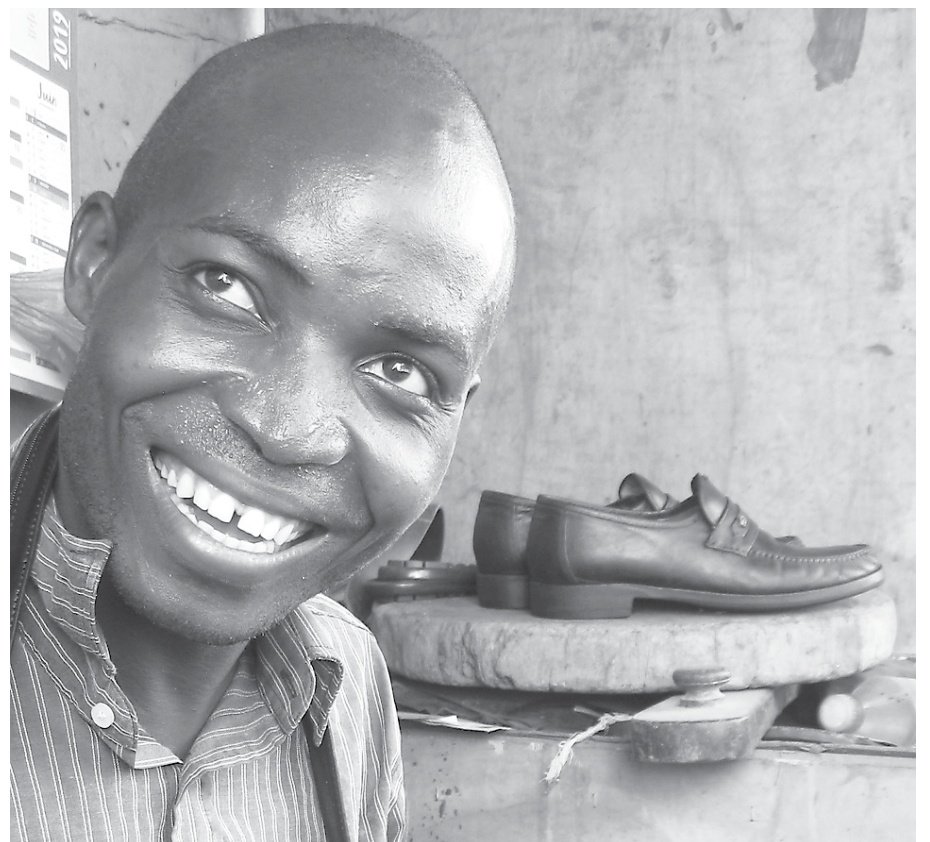
Teksti / kuvat: Eero Sorila

Moottoripyörä on törmännyt kolmipyöräiseen rahtiskootteriin Cotonoun pääkadulla Länsi-Afrikan Beninissä. Se on aiheuttanut kovan riidan ja metelin. Seuraan sivusta mutta en pääse selville miten ja miksi kolari tapahtui. Pian moottoripyörätaksien äänekäs liikennevirta jatkuu kuin aina ennenkin.

Kaiken sekamelskan keskellä huomaan, kun yksi suutari tekee työtään jalkakäytäväverstaassaan. Suutarin näköpiirissä on päivittäin paljon liikkuvia elokuvia, tosielämää kuten tänäänkin. On liikenneonnettomuuksia, outoja ihmistyyppejä, kaupuskelijointa, kanoja ja kukkoja, jotka vierailevat suutarinkin avonaisessa verstaassa aina silloin tällöin.

liaasti valkoihoista vierasta istumaan pehmustettuun verstaan tuoliin. On suorastaan juhlallista levätä pitkän ja hikisen päivän jälkeen. Katukuvassa tummien joukossa en näe yhtäkään valkoihoista ihmistä moneen päivään.

Benin itsenäistyi Ranskan alaisuudesta 01.08.1960 joten virallisena kielellä maassa puhutaan ranskaa. Kysyttyäni tältä Luukas Aballo nimiseltä suutarilta yhtä ja toista, saan mielenkiintoisia tietoja hänen elämästään. Luukkaan isä, joka on nyt 68-vuotias, toimi suutarina tällä samalla paikalla 20 vuotta. "Tuo viereinen puu oli hyvin pieni silloin kun aloitin tässä isältäni oppimia suutarin taitoja," nyt 28-vuotias Luukas muistelee. Katselen puuta joka on arviolta 100 metriä korkea. Sen varjo kattaa suutarin verstaan

Eräässä hetkessä suutari Luukas nosti katseensa onnellisena ylös kuin sanoen, sieltä minulle tulee apu.

Suutari Luukkaan korjaamat ja lankaamat kengät ovat uuden näköisiä, kuin ne olisivat juuri kaupasta ostettuja. Tässä italialainen mallipari. Suutari on taustalla jalkakäytävä verstaassaan.

Jos korjattavia kenkiä kerääntyy suuri määrä, teen työtä vaikka puoleen yöhön asti." Lestin ympärillä onkin aika paljon korjattavia kenkiä, hänen aarteitaan. Pian käy selville, että hän omistaa kaikkein suurimman aarteen. Käden puristus on tuntuvasti veljellinen, kun kaksi miestä täysin toisensa kulttuuritaustoista tapaavat toisensa. Yhdistävänä tekijänä heillä on sama Jumala.

Suutari jatkaa harkituin ilmein: "Rukoilen, että Jumala antaisi minulle viisautta tehdä oikeita päätöksiä tässä työssäni, ja muutenkin elämässä. Kun asiakkaani pyytävät että korjaisin heidän kenkiään sunnuntaina, minun on kieltäydyttävä. Se on pyhäpäivä, jolloin menen kirkkoon. "Hän kertoo käyvänsä Helluntaiseurakunnassa. Vastaan, että se on myös minun kotiseurakuntani Kanadassa. Annan hänelle pienen Kanadan lipun, jota käytetään paidassa tai takin rintapielessä. Suutari ilostuu tavattomasti tästä pienestä lipusta. Meillä on vielä suurempi syy iloon siitä, että saamme vaeltaa ristin lipun alla Jumalan armosta.

Suuri unelma

Onko sinulla unelmia? "Minulla on suuri unelma. Mielestäni italialaiset kengät ovat maailman parhaita." Hän kertoo haluavansa mennä Italiaan saamaan lisäoppia suutarin työstä. "Saa-

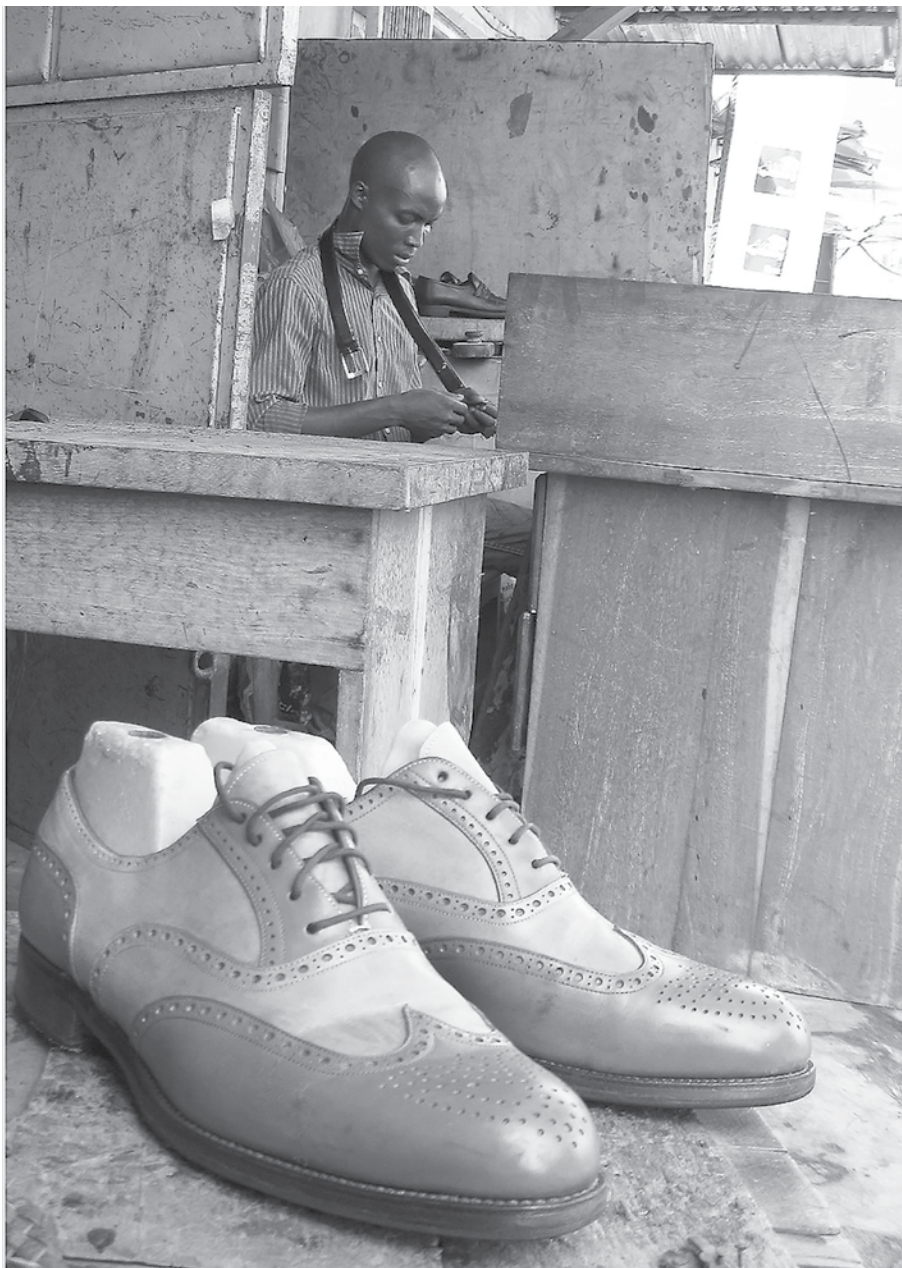
tuani oppia mestarisuutarien alaisuudessa ja ostettuani italialaisia suutarin työkaluja, uskon että työni tulos puhuisi puolestaan.

Silloin tekisi mieli laittaa leimat valmistamiini kenkien pohjiin, "Made in Italy." Se ei olisi kuitenkaan rehellistä. Polttaisin kenkien pohjiin, "Made in Benin." Sitten Beninissä valmistetut kengät tulisivat kuuluisiksi," sanon. Hän vastaa tähän väläyttämällä toiveikkaan hymyn.

Ajattelen kuunnellessani Luukasta, että tämä unelma vaatii vahvaa itsetuottamusta ja uskoa, ennen kaikkea uskoa Jumalan apuun. Benin on köyhä kehitysmaa, jonka 11 miljoonasta asukkaasta vain 38% on lukutaidollista väkeä. Pinta-alaltaan Benin on vain kolmassosaa Suomen koosta.

Kysyttyäni suutarin tuloista, hän kertoo voivansa korjata 40 kenkäparia viikossa ja hankkivansa niillä 16.000 Länsi-Afrikan frangia eli KA \$37,00 viikossa. Päiväpalkaksi täten tulee KA \$6,16.

Unelmassa voi elää, se piristää mieltä. Tässä elämän vaiheessa Luukas jatkaa kuitenkin onnellisena suutarin työtään Beninissä. Eräässä hetkessä hänen hymyilevä katseensa kohoo yläsuuntaan, kuin sanoen: "Sieltä tulee minulle apu." Jumalalle on kaikki mahdollista suutari Luukkaankin kohdalla.

Tumma ja valkoihoinen tutustuvat

Seurattuani etäämmältä suutarin toimintaa, menen häntä lähemmäksi ja teen tuttavuutta. On maaliskuun ilta 13.03.2019. Päivälämpö on laskenut sen verran 40 asteesta, ettei hiki virtaa jatkuvasti. Suutari pyytää kohte-

ja pari muuta jalkakäytävän vieressä toimivaa yritystä. Luukas, hänen vaimonsa ja 5-vuotias tytär asuvat Cotonoussa mutta eri alueella.

Ristinlipun alla

Pidätkö työstäsi? Hän hymyilee onnellisesti ja vastaa: "Kyllä, oikein paljon.

Viha valloittaa maailmaa

Minua suretti, että en näe kristittyjen keskuudessa tarpeeksi keskustelua ja avoimuutta ja pyrkimystä Messiaan Ruumiin yhtenäisyyteen ja ykseyteen. Kaipa saada nähdä kristittyjen veljeni ja sisarteni kesken ainakin halukkuutta dialogiin ja keskusteluun, tarvittaessa väittelyynkin, ja pyrkimykseen ennallistaa Messiaan ruumis Jumalan alkuperäisen suunnitelman mukaiseksi: "Sillä niin kuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, joskaan kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä, samoin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta olemme kukin toistemme jäseniä" (Room. 12:4-5, RK).

Yhteys ei tarkoita yhdenmukaisuutta eikä se tarkoita, että jokaisen täytyy ajatella samalla tavalla ja nähdä kaikki samassa valossa kuin veljensä. Se ei tarkoita, ettei ole vihaa, vihamielisyyttä tai vieraantumista. Se ei tarkoita, että itkemme toistemme kanssa kun on aika itkeä, ja iloitemme toistemme kanssa, kun on aika iloita. Kun on aika seistä toinen toisemme rinnalla ja tehdä yhdessä työtä Jumalan Kuningaskunnan hyvän vuoksi – silloin me opimme panemaan erimielisyytemme syrjään ja seisomaan yhdessä todellisia vihollisiamme vastustaen ja taistelemaan hyvän uskontoistelun Jumalan armon ja veljesrakkauden ja totuuden turvin. Kaiken on lähdeittävä rukouksesta Messiaan Ruumiin ykseyden puolesta, ja siitä, että otamme vastaan armon, joka ylittää ymmärryksen Messiaan paluuseen ja tämän aikakauden loppuun valmistautuessamme.

Mooseksen elinaika ja tärkeä puhe. Jos menemme ajassa taaksepäin Mooseksen työuran alkuun, Egyptistä lähdön alkuvaiheisiin, saattaa hymyilyttää meitä: "Moses sanoi Herralle: 'Anna anteeksi palve-

lijallesi, Herra, minä en ole koskaan ollut puhetaitoinen ... minulla on hidas puhe ja kankea kieli.'" – 2. Moos. 4:10 Jumala sanoi hänelle, että hän ymmärsi Mooseksen huolenaiheen, mutta silti hän ajatteli, että Mooses oli oikea mies tehtävään. "Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa" (Fil. 4:13).

Pitkän yksitoikkoisen Israelin maahan suuntautuneen matkan jälkeen Mooses, joka änkytti ja kertoi Jumalalle, ettei ollut sopiva tähän tehtävään, piti pitkän puheen koko Israelin kansan edessä. Mooseksen puhe 5. Mooseksen kirjassa sisältää kaikki ne menneet tapahtumat alusta alkaen tuohon hetkeen saakka. Nämä tapahtumat, olivat pääasiassa varoituksia, jotka annettiin Israelin kansalle ja myös meillekin, ettei samoja virheitä tehtäisi edelleen.

Olemme samassa tilanteessa kuin profeettojen päivinä

Olemme samassa tilanteessa tänään, hajaannuksen aika on takanamme, olemme tulleet Israeliin ja olemme rakentaneet uudelleen Israelin maan. 70 vuotta sitten täällä ei ollut mitään, ja profetian tähtymyksen mukaisesti me onnistuimme rakentamaan valtion. Kysymys on, olemmeko oppineet läksymme? Joko nyt kuuntelemme profeettoja ja Jumalan Sanaa?

Ajatelkaa, että se temppeli, jota Sakarja rohkaisi toisia rakentamaan, on se sama temppeli, jonka Jeesus sanoi tulevan tuhoutumaan: "Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle pyhäkön rakennuksia. Niin hän vastasi ja sanoi heille: 'Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta'" (Matt.

24:1,2). Vuonna 70 jKr. Jerusalemin temppeli hajotettiin todella niin hajalle ettei siitä jätetty yhtään kiveä toisen päälle.

Toisen temppelin tuhoutumisen syy oli tunteeton viha. Mitä on tunteeton viha? Onko sellaista olemassa? Ei voida sanoa, että tämä on syytöntä vihaa, koska sellaista vihaa ei ole olemassa. Jokainen viha valehtelee sille, joka sen synnytti. Joskus syy on sopimaton tai syy on vain veruke, mutta viha tulee tietystä paikasta. Me kaikki olemme syyllisiä tunteettomaan vihaan. Joskus viha tulee näkemyseroista, olipa kysymys uskosta, uskonnosta tai elämäntyylistä. Viha, joka on uskonnon, uskon, käskyn ja ideologian valepuvussa, on vahingollista ja vaarallista. Itse asiassa me kaikki olemme syyllistyneet tähän – toiset enemmän kuin toiset. Me kaikki olemme syyllisiä tunteettomaan vihaan uskonnollisin perustein.

Me hyökkäämme toisiimme vastaan Raamattuillamme antamalla toisille nyrkkiniskuja ideologiallamme. Me pidämme kiinni rikkaasta perinnöstämme, mutta unohdamme rakkauden toisiimme kohtaan. Me (kun sanon "me", tarkoitan juutalaisia, kristittyjä ja itseämme yhteisenä) noudatamme rituaalia, tiettyä rukousmuotoa, tapojamme, uskomme periaatteita, mutta unohdamme ihmisen vierellämme. Messiaanisenä juutalaisena Israelissa olen osa tätä kansaa. Sellaisena kohoan heidän kanssaan yhteiseen menestykseen, mutta lankean heidän kanssaan myös yhtenä heistä ja koen yhteisenä Israelin kansan osaksi tulevan rangaistuksen.

Veli Messiaaninen

Hävitys Raamatun lehdillä

Onko meidän uskottava Raamatun ennustuksia, joissa puhutaan hävityksestä ja tuhosta? Raamattua lukeville hävitys on melko tuttu sana. Se voidaan kai todeta alkaneen vedenpaisumuksesta, mikä oli synnin seuraus, Jumalan rangaistus sen ajan ihmiskunnalle.

Hävitykseksi voidaan sanoa myös Baabelin tornin rakentamista, jolloin tapahtui suorastaan katastrofi. Valtavan suurella rakennustyömaalla tapahtui yhtäkkiä kielten sekoitus: toinen ei ymmärtänyt toisen puhetta, eikä tulkkeja ollut. Siihen loppui toiveikkaasti alkanut suururakka. Kun muurari pyysi laastia niin tulikin tiiliä ja kun huurettiin, nyt syömään, jatkettiin töitä vielä kiireemmin.

Aikaa kului ja tuli ajan-kohtaiseksi Sodoman hävitys. Tämäkin hävitys, mikä on kirjoitettuna 1 Mooseksen kirjassa, tapahtui myös kansan syntielämän seurauksena.

Vanhan testamentin luki-

ja voi nähdä monta hävitystä, jotka kohtasivat Jerusalemin kaupunkia epäjumalanpalveluksen ja synnin tähden. Baalin palvelijat kokivat valtavan hävityksen profeetta Elia tapaessa neljäsataa baalin profeettaa, kansan huutaessa taustalla: "Herra on Jumala, Herra on Jumala." Myöskin Israelin sotajoukko hävitti vihollisten kaupunkeja päästämättä pakoon ainuttakaan.

Miten on meidän aikamme ihmisten mielissä sana hävitys? Ainakin meillä täällä tuntuu nyt turvalliselta. Sen sijaan Euroopan kansoilla on pelkoa ja turvattomuutta. Jos ajatellaan jotakin vakavaa tapahtuvan, on ainakin aiheita pelkoon lisääntyvässä synnin hyväksymisessä. Jokainen saa tehdä mitä haluaa. Lailla pyritään vahvistamaan kaikkia synnin eri muotoja. Jos vedenpaisumus oli oikeudenmukainen tuomio ihmisten syntielämän takia, mitä on odotettavissa Helsingille, Tukholmalle ja Kööpenhaminalle, New Yorkille sekä muil-

le? Maailma on täynnä tuhoaseita; valtavat asevarastot eri puolilla maapalloa. Uhkauksia kuulemme päivittäin.

On kuitenkin kaikkivaltias Jumala, jolla on hallinnassaan aika. Hän määrää ajan milloin hävitys voi alkaa: "...jahka vain tulee poistetuksi se joka vielä pidättää" (vanha käännös). Se on seurakunta joka on pessyt vaatteensa ja valkaissut ne Karitsan verellä. Me seuraamme aikaa ja odotamme sitä hetkeä.

Raimo Silegren

Terttu Karhinen

Välittää tämän kirjan kautta jotain Jumalan rakkaudesta ihmistä kohtaan. Runot ovat syntyneet arjen keskellä päivän touhuissa; maisemat ja luonto ovat olleet myös innoittajina. Kirja sisältää kauniita ajatuksia ja Jumalan totuuksia runomuodossa.

Kirjan hinta on \$10.00 plus postituskulut. Kirjan tulot menevät kokonaisuudessaan evankeliumin työhön. \$5.00 Todistajalle ja \$5.00 Sam ja Saara Leppäselle

Kontakti info: Terttu Karhinen, 408-1480 Foster St. White Rock, BC V4B 3X7 (laurik@telus.net)

Ilon aihe

Jokainen aamu on aiheena ilon; jokainen päivä on tilaisuus käydä taas askele tietä elon, tuntea Jumalan rakkaus.

Jokaisen päiväni vaiheet ovat annetut kädestä Jumalan. Olkootkin ankarat, taikka kovat, niidenkin läpi Hän johdattaa.

Jokainen ilta on kiitollisuutta, kun saan mä rauhassa nukahtaa; iloiten odottaa aamua uutta. Jumalan käsiin näin jäädä saa.

Jokainen hetki on arvokas, suuri, lahjana kädestä Jumalan. Parhain Hän paimen, on linna ja muuri, auttaja polulla elämään.

Siksi on tärkeä käteensä antaa jokainen hetki päiväni tään; tietäen, että Hän nostaa ja kantaa ikuisen iloon ja elämään.

Hyvää, siunattua päivää sinulle toivoen.

Terttu Karhinen

Seija Annikki Vähäkuopus

Joulukuu 20. 1951 - Maaliskuu 1. 2019

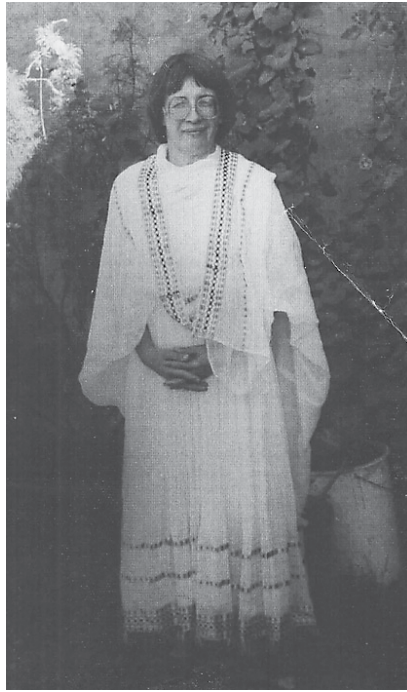
Seija oli Armas ja Anfisa Vähäkuopuksen esikoinen. Hän syntyi Taivalkoskella Suomessa. Hänen jälkeensä perheeseen syntyi vielä kolme poikaa ja neljä tyttäretä.

Seijan isä toimi metsätyömiehenä Suomessa. Myöhemmin, kun Seija pystyi hoitamaan nuorempia sisaruksiaan, hänen äitinsä oli myöskin metsäkämpällä työssä. Jo varhaisella iällä Seijan harteilla oli suuri vastuu sisruksista ja kodinhoidosta vanhempien ollessa työssä viikon kerrallaan.

Armaan sisko, Beada Raask asui Sudburyssa. Häneen luokseen Armas tuli

katsomaan työmahdollisuuksia syksyllä 1968. Keväällä, 1969, Seija tuli äitinsä ja sisarustensa kanssa Sudburyiin, ja he vuokrasivat talon Ester kadulta. Asuimme samalla kadulla ja tutustuimme heti koko perheeseen. Ystävyys on kestänyt koko tämän 50-vuoden ajan.

Pian tulonsa jälkeen, Seija tutustui Siion seurakunnan nuoriin: Janice Haavistoon, Mikko Pönniin ja Raatikaisen nuoriin. Heidän kauttaan Seija tuli uskoon. Hän toimi seurakunnassa monenlaisissa tehtävissä kuten pyhäkoulun opettajana, evankelista-

na Niina Andelinin kanssa, nuorten ja vanhusten työssä, keittiössä, siivouksessa ja lastenleirillä. Myöhemmin hän kävi Glad Tidings kirkossa ja toimi seurakunnassa muun muassa lastenhoidossa, Alpha ohjelmassa sekä keittiössä ja naisten toiminnassa.

Seijan ensimmäinen työpaikka Kanadassa oli Jackson & Barnard Hautaustöimistössä siivoojana. Hän oli pidetty ja ahkera työntekijä, mutta hänellä oli unelma tulla sairaanhoitajaksi. Hän suoritti high school diploman Cambrian Collegin iltaopetuksessa päivätönsä lisäksi. Sen jälkeen hän

anoi North Bayn Canadore Collegiin sairaanhoitajanlinjalle. Valmistuttuaan kahden vuoden päästä, hän sai työn Laurentian sairaalassa vapaa-päivien tuuraajana. Siellä hän joutui työskentelemään eri osastoilla. Hän oli erittäin pidetty työntekijänä ja ystävänä. Seijalla oli kutsu Afrikan

JATKUU SIVULLA 11

A Mother's Love By Krista Makila

What can one say about her mother? One may talk about her positive and negative characteristics. There are so many great traits I love and admire about my "Äiti". It would be difficult and unfair to write about just one. Being strong, generous and just plain fun are all some of the amazing qualities, which my mother possesses.

Many of you know this great lady. Many of you have laughed with her, cried with her, poured out your heart to her, sung with her and appreciated the things she's done for you.

Since I can remember, my mother has been a strong individual. She left Finland at the vibrant, young age of 18, ready for a new life in Canada. She was a stunner and a little feisty to say

the least. Living her life away from the family she loved wasn't easy.

From the age of two, my mother raised me financially, emotionally, physically and spiritually by herself. Äiti gave me her all. By that I mean, she worked hard to make sure we ate properly and that we had the essential amenities to grow happily and successfully. Another way she supported me was with love and laughter. Although at the time, she struggled to find a way to make ends meet, she never made me feel her struggle. My mother's heart is at its purest when giving. I witnessed my mother chip in and pay for people's rent and buy them groceries.

And although there were many tears shed, she always made me feel special and loved. No matter what she was going through emotionally and spiritually, our home was filled with so much laughter, love and singing. There was always her beautiful voice to calm my spirit. Man, did she love to sing (still does!)

Anna-Liisa Raatikainen,
Krista ja Niko Makela

After my Äiti and I found the Finnish Church in Sault Ste. Marie, our lives changed forever. She was happy and finally found her peace in our Lord and Saviour. We had a new family in the church and made friendships that will last a lifetime. My mother poured her life into the church, leading youth groups, bible camps and through song. Everyone around her experienced the love and laughter that I

was raised on. It was also through the church that she found my Isi, who loved and supported us both, and took me on as his own.

Our lives have changed and evolved since those 'Sault Ste Marie' days. We moved across the country and have settled in Calgary. My parents have found a new church, into which they once again pour their lives. They're also still strongly connected with the Finnish church community here in Calgary. My mother continues to offer support to those in need, encouraging those who struggle, befriending those who need friends and caring for people who need someone like my mom in their lives.

For those who have ever laughed with my Äiti, sung with my Äiti, cried with her and simply felt ALL the love she has to give - Thank you! You helped make her who she is and I'm grateful for you! Recently, my Äiti visited Sault Ste.

Marie again and the stories she re-lived with the many friends she made there were priceless. Thank you to those who once again, laughed and loved with her!

Lastly, I want to say Thank You to my Äiti. The love and support you have given me probably hasn't always been easy, given the things you were sometimes going through, but you always made me feel important, strong and extremely loved. I'm thankful for your laughter, thankful for the love you show to others and yes, I'm even thankful for your song.

"A Mother's Love" by Jim Brickman

Thank you for
watching over me
All of the sleepless nights you lay awake
Thank you for knowing
when to hold me close
when to let me go
Thank you for
every stepping stone
And for the path that
always leads me home
I thank you for the time you took
to see the heart inside of me
Thank you for
every sunlit day
That filled the
corners of our memory
Thank you for every
selfless unsung deed
I know you did for me
Thank you for
giving me the choice
To search my soul till I
could find my voice
And I thank you for
teaching me
To be strong enough to bend
You gave me the roots to start this life
and then you gave me wings to fly
And I learned to dream
because you believed in me
There's no power like it on this earth
No treasure equal to its worth
The gift of a mother's love

JATKOA SIVULTA 10

työhön, ja niin hän lähti Betlehem orpokotiin, Debra Zeit kaupunkiin, Etiopiaan. Siellä hän oli monen pienen lapsen hoitaja ja äiti. Vaikeinta työssä oli nähdä lasten kuolevan Aids-tautiin. Iloiset tapahtumat lähetyksentällä olivat silloin kun sai orpolapsen viedä ottolapseksi Suomeen, Ruotsiin tai Hollantiin. Lapsi nimeltä Gennet, jolla oli polio, oli erittäin lähellä Seijan sydäntä.

Seijan ensimmäinen työkausi oli kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen hän tuli takaisin Kanadaan työhön 9-kuukaudeksi. Ansaittuaan lisää rahaa, hän meni takaisin vielä kolmeksi ja puoleksi vuodeksi.

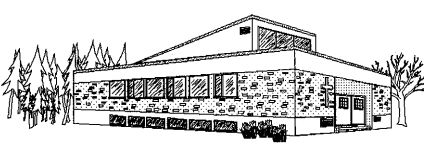
Tultuaan takaisin Etiopiaan, työmahdollisuudet olivat huonot, joten Seija meni Laurentian yliopistoon suorittamaan sairaanhoidon yliopistollisen tutkinnon. Seija teki työharjoittelunsa Algoma Sairaalsassa. Hän oli hyvin suosittu ja niin hän valmistuttuaan sai työn sairaanhoitajana samasta sairaalasta. Hän oli myöskin Laurentian Sairaalsassa työssä. Seija rakasti työtään ja työtoverit ja potilaat pitivät hänestä myös. Hän jäi eläkkeelle tammikuun 1. päivänä 2017.

Seijan terveys paheni viimeisen vuoden aikana, joten joulukuussa lääkärit antoivat hänelle vuoden elinaikaa. Seijan sisko, Taina, muutti Torontosta auttamaan häntä. Valitettavasti Seijan elämä päättyi yllättäen maaliskuun 1. päivänä. Seijan edesmenneet vanhemmat olivat vastaanottamassa Seijaa taivaaseen. Suremaan jäivät hänen sisaruksensa Jouko (vaimonsa Bertha), Taina Groulx, Eino (vaimonsa Victoria), Kalle (vaimonsa Joan), Leena Carneiro, Maija Damiano (puoliso, Alex) ja Elsa; sisarusten lapset ja kaksi sisaren tyttären tytärtä. Seijaa ikävöivät myös monet sukulaiset Kanadassa, Suomessa ja Ruotsissa, sekä ystävät ja työtoverit Kanadassa ja Etiopiassa.

Seija oli erittäin luotettava ja antelias omaisten ja ystävien keskuudessa. Seijan kärsimykset ovat loppuneet ja hän iloitsee Vapahtajansa luona.

Muistaen ja ikävöiden, Elvi ja perhe

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

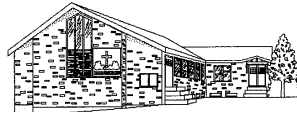
Finnish Pentecostal Church 705.522.2164
Pastori: **Markus Rukkila** 705.920.9819
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: info@siionchurch.com
Web sivu. siionchurch.com

Su • **Päiväjuhla** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
Ke • **Sana, rukous** klo 14:00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5 FM.
Timmins La. klo 8.30 - 105.5 FM.

TERVETULOA WELCOME

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko
LifeSpring Church
891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Puh & Fax 705.253.8383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Paavo Korpela 705-253-8383 Internet: www.lifespringsoo.com

SUNNUNTAISIN:
9:30 AM AAMUKOKOUS
11:00 AM SUNDAY CELEBRATION,
KIDS CHURCH, NURSERY

KESKIVIikkoisin: 6 PM SANA JA RUKOUS

Puhelinhartaus: 705.253.2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978.343.9659
Rukoukokoukset kodeissa.

Suomenkielinen hengellinen radiohartaus
Pohjois-Ontariossa
kuuluu lauantaisin klo 8.30 AM näiltä asemilta

Sudbury 95.5 FM Timmins 105.5 FM
North Bay 103.5 FM Elliot Lake 102.5
Manitoulin 102.1 FM Mattawa 93.9 FM

All other times these Christian radio stations have English Christian music and teaching from the Bible 24/7.

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO
COASTAL CHAPEL
1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Pastori, suomenkielinen työ
Marko Mesiäislehto, 561-252-5355

Pastori, englanninkielinen työ
Ron Jones 561-2217840

Email: marko@kotikirkkoalifornia.com
Internet-sivut: www.kotikirkkoalifornia.com
ja www.coastalchapel.com
Facebook: "Kotikirkko" ja "Coastal Chapel"

Su klo 10:30 am English Service
Su klo 5:00 pm Suomenkielinen tilaisuus
Ke klo 7:00 pm Prayer meeting
To klo 7:00 pm Sanan - ja Rukouksen ilta

Toronto, Ontario

Saalem
bayview family church

Toronton Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Tel 416-619-9176 Puh. 416-222-2291
Pastori **Herman Blomerus** Puh. 416-830-2907
herman.blomerus@hotmail.com
Pastor **Steve Melnichuck** Tel. 416.619.9176
Internet-kotisivu. www.bayviewfamily.church

Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivän Sana ja rukous 11:00
Pe * Nuorisoilta / Youth meeting 19:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

Kotikirkko

Bethel-seurakunta Finnish Bethel Church
1920 Argyle Dr. Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604 325-5414 Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen 604.620.6108**
Pastori **Jarno Karjanlahti 604.431.7400**

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604.324.4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO
Finnish Bethel Church
Pastori Lauri Tomminen Puh. 250.381.2418
Raamattupiirin tilaisuuksista ilmoitetaan paikallisesti

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen
1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403.248.9907
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta
Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. 807.767.6938 Fax 807.767.7587
e-mail: office@saalem.com
Pastori **Klaus Lehtimäki** 807.631.6185
Jarkko Ketola 807.629.4174

Su • klo 14:00 Päiväjuhla
Sunday • 10:30 Saalem Sunday & Kids Church
Ti • klo 13:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset kerran kuukaudessa
Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 7:00 pm Highway Youth

Kokoukset tulevat suorälähetyksenä: **www.saalem.com**
Video lähetykset - YouTube.com/c/saalemchurch

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Ministry of Meredith Broughton

During the months of January, February and March of 2019, I had the privilege of serving as a pastor for the Finnish-speaking members of Lifespring/Kotikirkko Church in Sault Ste. Marie, Ontario. In that time, I became acquainted with Pastor Meredith Broughton, currently serving the English-speaking membership of the church.

This getting acquainted process was relatively easy, since I lived in the house of the Broughton family owned. The family consists of Jarod and Meredith and their two sons Benjamin (3 yrs.) and Hudson (1 yr.). Jarod is involved with the music ministry, plays the guitar and sings. His love for the Lord comes through his music.

Meredith comes from St. Catharines near Niagara Falls, Ontario. Jarod is from St. Thomas, near London, Ontario. They both grew up in Christian homes and came to Christ at a young age.

They met at Tyndale Bible College in Toronto. There, Jarod had the chance to be involved with many worship teams as a bass player. However, he began playing guitar and leading worship after they graduated.

For her final two years, Meredith attended the Pentecostal Bible College in Ontario: Master's College. At present, Jarod is a civil engineering

Meredith, Jarod, Benjamin and Hudson Broughton

technologist and works for a firm in Sault.

When I asked Meredith, what were the major factors guiding her into ministry, she replied, "God put a call on my life back in 1998 and I wasn't able to shake it. I had a lot of doubt as to whether it was the call of God, and whether I was biblically allowed to be a pastor. I had the opportunity to lead

youth ministry in my home church. We had prayer meetings, and these included many people. There was also a word of prophecy given to me in a Full Gospel Business Men's meeting when I was in high school, and that related to the call of God in my life."

Meredith continued to tell how God guided her forward: "When I graduated from high school, I decided to attend Tyndale and spend a year discovering whether I could biblically be a pastor and whether this was possible, or, was just my own will and understanding guiding me. When I was (more) sure that this was the Lord's will, I transferred to Master's College, so that I could become firmly grounded in Pentecostal thought and practice. Another word of prophecy in the

Master's College service that year helped to confirm this call.

Meredith is a minister with the Pentecostal Assemblies of Canada. She has done interim and itinerant work before. She has worked with German and Korean congregations, so she understands some particulars of working with churches with multiple languages. Most recently, she traveled to Wawa where for several Sundays she preached the Word of God. She also regularly assisted in the Pentecostal church services in Echo Bay.

Meredith continues: "The Pentecostal Assemblies of Canada District reached out to me regarding Lifespring. First, I spent four months preaching on Sundays at Lifespring Church. Then the process continued with a congregational vote. When the congregation voted "yes", I began working at the church on a more formal basis."

I asked Meredith what some of her goals are in ministry. She answered, "We are called as a church to make disciples of Jesus Christ. We will tirelessly work to reach our community, try new things in order to spread the Good News, equip God's people for works of service and worship Jesus Christ with all our hearts. She continued, "God has given us the greatest news in the world! The Holy Spirit is with us. And in His Church, we have all the gifts we need to spread the gospel. I pray constantly that we will see the vision God has for His people – and be compelled to lay down our preferences for His glory."

And to that I enthusiastically say, AMEN!

Liisa A. Liedes

KESÄKONFERENSSI 1-4 Elokuuta 2019

KONFERENSSI TEEMA:

**"EN PÄÄSTÄ SINUA,
ELLET SIUNAA MINUA"**

1Mooses 32:26

Suomalainen Helluntaiseurakunta (KOTIKIRKKO)
/ Lifespring Church

891 Peoples Rd
Sault Ste Marie, ON P6C3W1

POHJOISAMERIKAN
SUOMALAISTEN
HELLUNTAISEURAKUNTIEN
KESÄKONFERENSSI 2019

PUHUJA VIERAAMME
MARKKU VUORINEN

SEURAKUNNAN 80v. JUHLA
4.8.2019

SAULT STE MARIEN
HELLUNTAISEURAKUNTA /
LIFESPRING CHURCH
891 Peoples Rd. SSM ON

Meillä on ilo ja etuoikeus kutsua teitä kesäkonferenssiin 2019 joka pidetään tänä kesänä Sault Ste Mariessa (Ontario).

MARKKU VUORINEN Suomesta on erikoisvieraamme. Ohjelmassa mukana tämän Mantereen työntekijät ja musiikkivoimat ym. Sunnuntaina 4.8. vietämme seurakuntamme 80v. juhlan konferenssin yhteydessä. Kaikki entiset työntekijät ja heidän puolisonsa ovat tervetulleita juhlimaan kanssamme.

Lisää konferenssi ja majoitus tietoa on saatavana internetistä:

www.lifespringsault.com/conference

facebook.com/lifespringsault ja emaililla: info@lifespringsault.com

tai soittamalla seurakunnan toimistoon: 705-253-8383.

KAIKKI Tervetulleita

Uusi tilaus ☐ Uusinta ☐ Lahjatilaukset ☐

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101 (6,17)
tilaus päättyy numeroon 6 eli Joulukuun 2017.

Tilaushinnat

Kanadan
vuosikerta \$38.00
USA \$43.00
Muut maat \$50.00 Euroina 45

Lahjatilauksien hinnat:

Kanada \$35.00
USA \$38.00
Ulkomailla \$50.00

(Ilmestyy 6 kertaa vuodessa)
Liitä mukaan sekki tai money
order nimellä

Mission Press Society
1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen

Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä
Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti
verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.